

Önce Şair Ağlar Sonra Şehir

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Nisan 2024

Bir düş' e daha mahal verdi zaman
Arsız gülüşünde hüznün
Kundaklanan şiirlerse
Mecazi firarı sözcüklerin

Göğün kodaman kanatları var
Aryasında düş sakinlerinin
Yıkılası da tabuları var aşkın
Nezdinde kıyılan içi şahinin
Kartal b/akışlı duyguların şanından mı nedir
Uyruğu yoktur yıldızlar
Ve mehtabın
Serenadında yalnızlığın
Kefen bezine sarılı arsız bir an
Vurgunların iz düşümü
Vurucu timlerin aralıksız nöbeti

Şiarı aşk olsa ne ki gülün?
Konuştuğun mademki bülbül
Ötüşen sözcüklerin de mabedidir bülbülün götürdüğü
Gül bahçesinde
Zarif bir reveransla açan
Yediverenin sekizinci duyusu
Sekizince harikası olmaya mahal
Kopacak kıyametin de öncüsü

Yerle yeksan olan mazlumun
Uçuşan tülünden firar eden
Nice duygu nice fısıltı
Ve endamlı bir baş eğiş kadere
Savsaklandığı kadar yalnızlığın
Kareköküne doğan gece
Karesi her bir sayının değil de sadece
İzleklerde saklı o b/atıl hece
Adına ister aşk de

İstersen gam
Arzı endam eden sol anahtarının fermanı

Dikiz aynasında da saklı iken sözcüklerin
Feryadı
Bazen kor
Bazense kör noktası ömrün
Kolaçan etmediği kadar da insan arkasını
Ve işte sürünen değil süregelen duygular
Hakkaniyetin yağmalandığı
Dünya denen cehennemde
Fildişinde surelerden saklı iken iman gücüne
Sirayet eden her gün her umut her dua
Birleştirici gücü aşkın

Saf tuttuğu kadar insan ırkında
Körelen yeminler
Közünden süzülen binlerce hece
İstilasında imgelerin
Önce şair ağlar
Sonra şehir
Ve arkası da gelir

Kutsanmış ruhun dinmez iken vardiyası
Acıyla kanatlanmış duygularınca hulasası
Seferisi yüreğin
Şahidi iken de yalnızlığın elbet Tanrıdan ötesi yoktur
Umut bazen pişekar
İman gücü ise servet değerinde yüreği karar
Karartıların değil
Kanlı hüznün sürgün edildiği coğrafyasında evrenin
Bazen beyitlerle yıkanmış iken aşk
Endamlı bir özleme de ramak kala
İssizliğinsane indinde
Şerh düştük düşeli aşka ve kedere

Varsın olsun karaborsaya düşsün insanlık
Varsın merdiven altı sevgilere eşlik etsin o başlık
B/atılı gizemin

Kaç baytsa yüreğin yüzölçümü
Efkârın hazır ol da yazılan dilekçesi
Payidar ol, ey sevgili kendim,
Varsın olsun saklı tut onca ukdeyi
Demir aldığın bir manivelada saklı iken şairin tek dileği
Hem ulaşılmaz
Hem de kamaşan gözleri yıldız
Denen olgunun tek neferi

Mehtabın dansında
Ayağına bassa da imgelerin, şair
Derinlerdedir duyguları
Demlendiği kadar aşkın katları
Büyür ve büyür
Ansızın da infilak eder
Şuursuz cihanın naftalin kokan kâbusları
Fırar eder yürekten
Çatılası kaşları ölümün
Bazen zevkten dört köşe iken zalim
Rövanşı acının ve hüznün
Elbet bir sonraki şiirde saklı
Kırbaçlandığı kadar masum yüreği
Saf tutan yalnızlığı
Hibe ettiği kadar şair bir gün sonrasına
Zaafı mademki aşk ve Tanrı

Elbet feraha çıkacaktır
Sonlanmadığı kadar sessiz çığılığı
Ve işte çığ gibi büyüyen o iman gücü
Askıda ekmek askıda huzur
Darağacında da sallanır şiir
Dar ettikleri dünyayı
Gel gör ki darda koymaz kulunu, yüce Tanrı...

Yolun açık olsun kendim
Kimyamda telaffuz edilesi bunca duyguyu
Yüklemişken kader tinimde saklı
Aşkın vaveylası
Hüznü çeken bilir

Çekilesi bir düş misali
Değil mi düş' ün kovuğunda kalır sevgi
Sevebildiğin de öte
Sevilesi bir lehçe iken şiir
Mademki yüreği de yangın yeri...